

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.042 van 10 april 1998
in de zaak A. 78.101/XII-1185.**

In zake : de n.v. WATCO REMEDIATION SERVICES (W.R.S.),
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (O.V.A.M.),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LUYPAERS,
kantoor houdende te HEVERLEE-LEUVEN,
IJzerenmolenstraat 105.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. WATCO
REMEDICATION SERVICES (W.R.S.) op 2 april 1998 heeft
ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de
schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van:

- "de beslissing van onbekende datum van de verwerende
partij om "veiligheidsmaatregelen" te treffen" in de
verkaveling Lievenshoek te Kapellen;
- "de beslissing van verwerende partij van onbekende
datum houdende oproep tot het indienen van kandidatu-
ren";
- "de beslissing van onbekende datum houdende uitnodi-
ging tot het indienen van offertes in het kader van
een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking van
de opdracht";
- "de beslissing van onbekende datum waarbij de verzoe-
kende partij, spijts haar kandidatuur dd. 17 maart
1998 blijkt geweerd te zijn om deel te nemen aan de
onderhandelingen (...) met betrekking tot de opdracht

van werken voor het treffen van veiligheidsmaatregelen";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. FLAMEY en J. GHYSELS, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaat P. LUYPAERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het, wat het beschikkend gedeelte betreft, eensluidend advies van Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 24 december 1997 besluit OVAM dat er ernstige aanwijzingen zijn van de aanwezigheid van bodemverontreiniging in de verkavering "Lievenshoek" te Kapellen, dat die bodemverontreiniging op bepaalde plaatsen een "onmiddellijk gevaar" vormt en dat ambtshalve veiligheidsmaatregelen zich opdringen, te

weten in fase 1 maatregelen die rechtstreeks contact met de bodem moeten beletten en verder doorgedreven onderzoek en in fase 2 "het uitvoeren van werken door of in opdracht van OVAM noodzakelijk om het onmiddellijk gevaar weg te nemen".

In het kader van de uitvoering van fase 2 werkt OVAM een "synopsis bestek AS980101" uit naar luid waarvan bij onderhandelingsprocedure zal overgegaan worden tot het gunnen van een aantal werken die betrekking hebben op veiligheidsmaatregelen, uit te voeren in de periode van (vermoedelijk) mei-juli 1998, omvattende "een omzichtige ontgraving op aanwijzing van OVAM" van een aantal percelen in de verkaveling, de heraanvulling van de grond en de verwerking van de ontgraven bodem. De opdracht bestaat uit drie in 120 kalenderdagen uit te voeren delen (werken in de Lievenshoek; inrichting en exploitatie van de tijdelijke opslagplaats; transport en definitieve verwerking van de ontgraven grond). De werken moeten beginnen tussen de tiende en de vijftiengste dag na de dag van de gunning.

De saneringsbeslissing vormt het eerste voorwerp van de onderhavige vordering.

1.2. In een nota van 17 januari 1998 verklaart Afdelingshoofd KUCNEROWICZ van OVAM zich "akkoord met voorstel onderhandelingsprocedure". De nota verwijst ook naar een contact met de inspecteur van Financiën waaruit blijkt dat deze ambtenaar akkoord gaat met de keuze voor de onderhandelingsprocedure "mits zo veel mogelijk de markt te laten spelen".

1.3.1. Blijkens een niet ondertekende, niet gedagtekende en van een onbekende steller uitgaande overzichtsnota met als opschrift "rondvraag naar geïnteresseerde aannemers Kapellen" heeft de verwerende partij op 14 januari 1998 aan 20 aannemers gevraagd "of

ze geïnteresseerd waren voor het uitvoeren van voornamelijk grondwerken in een dichtbebouwde buurt en in tuinen".

De selectie van die 20 aannemers was, blijkens die nota, gebeurd op basis van:

- "- betoonde interesse en ervaring bij de openbare procedures die de OVAM heeft gelanceerd met betrekking tot bodemsaneringswerken gedurende de laatste drie jaar, waarbij de aannemers uit de sector van de bouwwerken niet werden geselecteerd;
- vennootschappen onder de toepasselijke rubriek uit de Gouden Gids, die gevestigd zijn in de ruime omgeving van Antwerpen."

De beslissing waarin die selectiecriteria worden vastgesteld is niet in het administratief dossier neergelegd.

De verzoekende partij komt niet voor op de lijst van gegadigden en ontvangt dus van de verwerende partij geen uitnodiging.

De aan de overzichtsnota ten grondslag liggende beslissing om onder de daar bepaalde voorwaarden kandidaturen in te winnen wordt door de verzoekende partij aangewezen als het tweede voorwerp van de vordering.

1.3.2. Blijkens dezelfde nota blijven na een eerste onderzoek van de ingediende kandidaturen acht gegadigden over. Die selectie is gesteund op het uit de reacties bekomen "beeld inzake de vereiste erkenning, materiaallijst, ervaring met werken in tuinen, ervaring met bodemsaneringswerken".

De acht geselecteerden worden op 13 maart 1998 in kennis gesteld van het feit dat de opdracht bij onderhandeling zal gegund worden, het bestek wordt hen

medegedeeld en zij worden erop gewezen dat de voorstellen uiterlijk op 27 maart 1997 bij OVAM moeten inkomen.

De beslissing om aan die gegadigden om een offerte te vragen in het kader van een onderhandelingsprocedure wordt door de verzoekende partij aangewezen als het derde voorwerp van de vordering.

1.4. Op 17 maart 1998 schrijft de verzoekende partij aan OVAM zich erover te verbazen dat zij "niet werd aangeschreven" voor twee saneringsopdrachten, o.m. voor deze te Kapellen. Zij wijst op haar activiteiten "binnen het bodemsaneringsgebeuren" en deelt mede "niet langer (te) kunnen tolereren niet te worden geïnformeerd in het kader van de ambtshalve opdrachten over het volledige Vlaamse Gewest".

De verzoekende partij deelt op 26 maart 1998 aan de n.v. HERBOSCH-KIERE wel haar "beste voorwaarden" mee voor het uitvoeren, als onderaannemer, van een gedeelte van de opdracht, te weten het "tussenstockeren, analyseren en sorteren van de verschillende afvalstromen die zullen worden uitgevoerd i.k.v. de Veiligheidsmaatregelen Lievenshoekwijk te Kapellen". Uit het dossier blijkt niet dat de verzoekende partij eerder dan op het ogenblik dat zij door de n.v. HERBOSCH-KIERE om een offerte werd gevraagd kennis had van de door de verwerende partij in de zaak reeds genomen opties.

1.5. Volgens de verwerende partij blijken er uiteindelijk zes aannemers een voorstel te hebben ingediend. De verwerende partij heeft nog geen van die voorstellen aanvaard. De gunningsbeslissing is nog niet genomen.

In de weigering om haar kandidatuur in aanmerking te nemen, ondanks haar brief van 17 maart

1998, ziet verzoekster het vierde voorwerp van haar vordering.

2. Overwegende dat de verwerende partij de procesbevoegdheid van de verzoekende partij betwist; dat evenwel de verzoekende partij ter terechtzitting een stuk voorlegt waaruit blijkt dat zij conform de bepalingen van haar statuten in rechte getreden is; dat de exceptie niet gegrond is;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de vordering onontvankelijk is; dat zij, wat het eerste voorwerp van de vordering betreft, betoogt dat de verzoekende partij niet over het vereiste belang beschikt; dat zij, wat betreft de drie andere beslissingen die de verzoekende partij als voorwerp van haar vordering aanwijst, de onontvankelijkheid *ratione materiae* opwerpt doordat geen van die beslissingen een eindbeslissing zijn of een voorbeslissing die de verzoekende partij definitief grieft; dat zij dienaangaande uiteenzet dat de verzoekende partij op geen enkel ogenblik in de procedure bij de voorbereiding van de opdracht betrokken is omdat zij "op basis van de objectieve selectiecriteria die werden gehanteerd om een aantal aannemers aan te schrijven en aldus de markt in beperkte mate te laten spelen niet in aanmerking kwam om aangeschreven te worden"; dat zij betoogt dat de verzoekende partij "niet gekend staat voor grondwerken in een dichtbewoonde wijk, noch in tuinen, nu zij slechts in de loop van 1997 met haar exploitatie is gestart en derhalve geenszins over de vereiste ervaring in de tijd beschikt, en nu zij gevestigd is in Grimbergen"; dat zij daaraan toevoegt dat, nu de verzoekende partij de beslissing tot het volgen van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking niet aanvecht, de vordering slechts betrekking heeft op uitvoeringsmaatregelen;

3.2.1. Overwegende, wat het eerste voorwerp van de vordering betreft, dat de Raad de stelling van de verwerende partij bijvalt; dat immers, naar blijkt uit de door de verzoekende partij gegeven uiteenzetting op het stuk van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, het haar bedoeling is zelf de opdracht van OVAM te kunnen bekomen en dat zij daarbij uiteraard niet gediend wordt door het bevel tot schorsing van de beslissing waarbij precies wordt vastgesteld welke werken uitgevoerd moeten worden;

3.2.2. Overwegende dat de beslissingen, die het tweede derde en vierde voorwerp van de vordering uitmaken, inderdaad allen een voorbereidend karakter hebben ten aanzien van de eindbeslissing waarbij de opdracht aan een aannemer wordt gegund; dat een belanghebbende evenwel ontvankelijk een annulatieberoep kan instellen tegen maatregelen die een voorbereidend karakter hebben voor zover ze zijn rechtstoestand ten aanzien van de eindbeslissing definitief vaststellen en derhalve in zijnen hoofde het karakter hebben van echte voorbeslissingen; dat zulks te dezen het geval lijkt in de mate dat de verzoekende partij zich precies verzet tegen de beslissing die tot gevolg heeft dat zij niet betrokken is geworden in de onderhandelingsprocedure;

Overwegende dat de eerste beslissing die de verwerende partij in dat verband genomen heeft de tweede bestredene is, omdat toen reeds -door te beslissen de onderhandelingen te voeren met twintig aannemers op basis van discretionair vastgestelde criteria- de verzoekende partij impliciet uit de procedure is geweerd; dat de tweede beslissing die de verwerende partij in dat verband genomen heeft de vierde bestredene is -de in het verder afhandelen van het dossier besloten weigering om, ondanks de "kandidatuur" van 17 maart 1998 van de verzoekende partij, haar niet bij de onderhandelingsprocedure te betrekken- omdat de verwerende partij

daarmee op een meer formele wijze dan tot dan het geval was -nu weet zij dat de verzoekende partij geïnteresseerd is in de opdracht- duidelijk maakt dat de verzoekende partij van deelneming wordt uitgesloten; dat de derde bestreden beslissing daarentegen -de vraag naar offertes aan de geïntereerden uit de selectielijst- aan de verzoekende partij verschijnt als een gevolgbeslissing van de tweede bestredene en dienvolgens hetzelfde lot heeft;

4. Overwegende dat de Raad van State slechts de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan bevelen onder de driedubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de aangelegenheid zo dringend is dat de afhandeling van de zaak volgens de gewone procedure van schorsing te laat zou komen aangezien het gevreesde moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich op dat ogenblik gerealiseerd zal hebben;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel legt in de omstandigheid dat zij over een "uitgesproken know-how beschikt om de litigieuze werken uit te voeren" -dat zij zelfs "marktleider" in die materie is- zodat "het feit niet te worden uitgekozen voor dergelijke opdracht voor haar een prestige-verlies (betekent)" en neerkomt op het verlies van een referentie; dat zij het beroep op de procedure bij hoogdringendheid verantwoord vindt omdat zij wil verhinderen "in de eerste plaats dat het contract zou tot stand komen en in de tweede plaats dat het zou uitgevoerd worden", omdat zij een rechtsherstel in natura -de kans om deel te nemen aan de procedure- nastreeft en omdat de beslissing om haar niet uit te

nodigen een kandidatuur in te dienen voor haar een eindbeslissing uitmaakt die zij kan en moet bestrijden;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en van dringende noodzakelijkheid betwist, inzonderheid omdat de verzoekende partij slechts medio 1997 in de sector actief is, omdat het beweerde "marktleiderschap" niet wordt aangetoond en omdat de verzoekende partij te lang getalmd heeft met het indienen van de vordering bij hoogdringendheid, inzonderheid nu vastgesteld wordt dat zij op 26 maart 1998 een offerte in onderaanneming heeft ingediend voor een deel van de werken;

5.3. Overwegende dat de Raad van State acht slaat op het feit dat de verzoekende partij een rechtsherstel in natura wil bekomen en met name alsnog wil mededingen naar de opdracht hetgeen, rekening houdend met het feit dat de uiteindelijke toewijzingsbeslissing nog niet genomen is, op dit ogenblik nog tot de mogelijkheden behoort; dat het respect voor die aanspraken van de verzoekende partij en de verwachting dat een vernietiging alleen haar op dat vlak geen genoegdoening meer zal kunnen brengen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging rechtvaardigt; dat ook het beroep op de procedure van de hoogdringendheid gerechtvaardigd voorkomt omdat aldus belet kan worden dat de gunningsbeslissing tot stand komt;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 17, § 2, van de wet van 23 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten, van de formele motiveringsverplichting en van het motiveringsbeginsel doordat de opdracht "blijkt uitgeschreven te zijn via onderhandelingen zonder bekendmaking", doordat "uit geen enkel document blijkt dat Ovam zich bevindt in één van de limitatief opgesomde gevallen van artikel 17, § 2, van de wet om te

kunnen gunnen via onderhandelingen zonder bekendmaking" en doordat, in zoverre Ovam zich zou beroepen op de hoogdringendheid waarvan sprake in artikel 17, § 2, 1°, c) van de wet, zij moet bewijzen dat voldaan is aan de drie cumulatief te vervullen voorwaarden die voor de toepassing van die bepaling vervuld moeten zijn, te weten het bestaan van hoogdringendheid, die voortvloeit uit onvoorziene omstandigheden en die niet toelaat de gewone termijnen voor het indienen van offertes na te komen, zelfs niet wanneer de versnelde procedure bepaald in artikel 14, § 1, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken wordt nageleefd;

6.2.1. Overwegende dat de verwerende partij het middel onontvankelijk acht; dat zij dienaangaande uiteenzet dat de verzoekende partij zich niet verzet tegen de beslissing "waarbij gekozen wordt voor een gunningsprocedure bij onderhandelingen zonder bekendmaking", zodat zij zich "akkoord verklaard heeft met de gekozen gunningsprocedure op zich";

6.2.2. Overwegende dat de verwerende partij ten gronde uiteenzet wat volgt: de aanbestedende overheid beschikt in beginsel over een vrije keuze inzake de gunningsprocedure en de rechterlijke toetsingsmogelijkheid dienaangaande is beperkt; de procedure van onderhandelingen kan gevolgd worden "zonder naleving van de bekendmakingsregels" in de gevallen bepaald in artikel 17, § 2, van de wet; zij heeft de daar gestelde voorwaarden nageleefd "aangezien het ging om een opdracht met dringende spoed bij gebreke waaraan een ernstige schade mogelijk is voor de volksgezondheid, waarbij de normale procedures niet dienstig zijn om op de korte termijn in te spelen (en aangezien) de onvoorziene omstandigheid objectief niet te wijten is aan de OVAM"; het beroep op de hoogdringendheid wordt dus

verantwoord door de "ernstige aanwijzingen van de aanwezigheid van bodemverontreiniging" -een situatie die "bij uitstek een onvoorzienbaar karakter (heeft)" en "een keuze voor andere procedures (zou), gelet op hun respectievelijke tijdsduur -zelfs voor wat betreft de zogenaamde versnelde procedures- en gelet op het risico voor de volksgezondheid, zeer zeker in de hypothese van onmiddellijk gevaar zoals in casu, onverantwoord zijn"; zij is altijd diligent opgetreden en heeft steeds maximaal rekening gehouden met de mededinging; in die zin heeft zij reeds op 14 januari 1998 diverse aannemers geraadpleegd en heeft zij onmiddellijk na de bekendmaking op 10 maart 1998 van de onderzoeksresultaten het bestek aan de geïnteresseerden laten worden met de opdracht om tegen 27 maart 1998 hun offerte in te dienen;

6.3.1. Overwegende, wat de ontvankelijkheid van het middel betreft, dat de verzoekende partij zich inderdaad niet verzet tegen de keuze voor de onderhandelingsprocedure, maar wel tegen het feit dat die onderhandelingsprocedure gebeurd is zonder bekendmaking; dat het middel er precies toe strekt vastgesteld te zien dat de verwerende partij op dat vlak, dus binnen het procedé van de onderhandelingsprocedure, tekortgekomen is door geen bekendmaking van de opdracht te doen terwijl zij zich niet in de voorwaarden bevond die de wet daarvoor vereist; dat het ernstig bevinden van dat middel tot de vaststelling leidt dat de verwerende partij onregelmatig gehandeld heeft toen zij er zich toe beperkte 20 aannemers te polsen op hun interesse, hetgeen de verzoekende partij precies bestrijdt met het tweede voorwerp van haar vordering;

6.3.2.1. Overwegende dat naar luid van artikel 13 van de wet van 23 december 1993 de formule van de onderhandelingsprocedure voor het gunnen van overheidsopdrachten slechts mogelijk is in de gevallen bepaald in artikel 17

van de wet; dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de wet de onderhandelingsprocedure mag gevoerd worden "zonder naleving van bekendmakingsregels bij de aanvang van de procedure doch, indien mogelijk, na raadpleging van meerdere aannemers (...) wanneer:

1° in het geval van een overheidsopdracht voor aanneming van werken (...):

a) (...)

b) (...)

c) voor zover strikt noodzakelijk, het dringend karakter voortvloeit uit niet te voorziene gebeurtenissen niet toelaat de bij de andere procedures gestelde termijnen na te leven;

(...)"

6.3.2.2. Overwegende dat een opdrachtgevend bestuur, dat gebruik maakt van de onderhandelingsprocedure en dat daarvoor, zich steunend op het dringend karakter en de strikte noodzakelijkheid van de uit te voeren werken -wat hier het geval is-, gebruik maakt van de wettelijk geboden mogelijkheid om de voorgeschreven regels voor de bekendmaking van de opdracht niet na te leven, er op grond van de in het middel aangevoerde bepalingen van de wet van 23 december 1993 en het motiveringsbeginsel toe verplicht is minstens door de voorlegging van stukken die bij de totstandkoming van de beslissing betrokken zijn blijk van te geven dat het in de voorwaarden verkeert om van die uitzonderingsprocedure gebruik te maken; dat aldus duidelijk moet blijken dat, onder meer, de uit te voeren werken zo dringend zijn dat een beroep op een andere gunningsprocedure of een onderhandelingsprocedure met bekendmaking onmogelijk is, zelfs wanneer daarbij gebruik zou gemaakt worden van de mogelijkheid om de termijnen in te korten overeenkomstig het bepaalde in artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 januari 1998 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken; dat een overheid, die gedurende een

zekere termijn inactief blijft hoewel zij in die periode een gunningsprocedure met verkorte termijnen had kunnen organiseren, zelf het bewijs levert dat de aangelegenheid niet de spoed vereiste waarvoor de wet de uitzonderingsprocedure heeft ingesteld;

6.3.2.3. Overwegende dat het administratief dossier van de zaak met betrekking tot de vraag of het dringend karakter van de aangelegenheid een beroep op de procedure van onderhandeling zonder bekendmaking toeliet slechts één stuk omvat, te weten de sub 1.2. vermelde nota van het afdelingshoofd van Ovam en het daarbij horende voorstel van de administratie waarin het beroep op artikel 17, § 2, 1°, b -uit de context blijkt duidelijk dat hier artikel 17, § 2, 1°, c is bedoeld- is verantwoord op grond van volgende overwegingen:

"Er zijn geen beletsels:

- opdracht met dringende spoed: zoniet ernstige schade mogelijk t.a.v. gezondheid bewoners
- normale procedures onmogelijk om op korte termijn te anticiperen
- 'onvoorziene gebeurtenis niet te wijten aan OVAM'";

Overwegende dat de verwijzing naar de onmogelijkheid om op korte termijn te anticiperen in haar algemeenheid geen duidelijke en afdoende verantwoording biedt voor een beroep op de uitzonderingsprocedure van onderhandeling zonder bekendmaking;

6.3.2.4. Overwegende dat, wat meer is, de Raad van State vaststelt dat de verwerende partij op 14 januari 1998 twintig aannemers geselecteerd heeft en hen gevraagd heeft of zij interesse hadden voor "het uitvoeren van voornamelijk grondwerken in een dichtbevoonde buurt en in tuinen", dat zij vervolgens de geïnteresseerden op 13 maart 1998 in kennis gesteld heeft van het bestek en hen erom verzocht heeft tegen 27 maart 1998 een offerte in te dienen voor werken die

blijkens punt 3.1.1. van het technisch gedeelte van het bestek "vermoedelijk" uitgevoerd zullen moeten worden "in de periode van mei-juli 1998";

Overwegende dat die handelwijze van het bestuur het diligent optreden dat van een bestuur dat gebruik maakt van de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking verwacht mag worden ontkent; dat inderdaad niet blijkt dat, had de verwerende partij op 14 januari 1998 in de plaats van te peilen naar de interesse van twintig aannemers de opdracht bekendgemaakt overeenkomstig artikel 14 van het koninklijk besluit van 8 januari 1998, zij dan in de onmogelijkheid was geweest de werken uit te voeren binnen de door haarzelf geplande termijn; dat, met andere woorden, uit de feitelijke handelwijze die de verwerende partij ten toon gespreid heeft na de beslissing om geen bekendmaking te doen maar om integendeel een beperkt aantal aannemers aan te schrijven kan opgemaakt worden dat het haar niet onmogelijk was om binnen haar eigen timing de gunning bij wijze van onderhandelingen op een wetsconforme wijze bekend te maken; dat het middel aldus bezien ernstig is;

7. Overwegende dat, in acht genomen het vervuld zijn van de wettelijk vereiste voorwaarden voor de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid, het ernstig bevinden van het eerste middel moet leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij waarbij voor de uitvoering van de werken in de Lievenshoek te Kapellen beroep wordt gedaan op de onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking; dat de schorsing van die beslissing het onderzoek naar de vraag of de verwerende partij de brief van 17 maart 1998 van de verzoekende partij in haar besluitvorming moest betrekken overbodig maakt;

8.1. Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting opmerkt dat de belangen waarin de bestreden beslissing kadert, met name het nemen van veiligheidsmaatregelen in een gepollueerde site, de belangen die de verzoekende partij wil veilig stellen ver overstijgen en dat daarom niet tot schorsing van de bestreden beslissing kan worden overgegaan;

8.2. Overwegende dat de Raad de stelling van de verwerende partij niet bijvalt; dat immers de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de uitvoering van de geplande saneringswerken niet onmogelijk maakt; dat het volgen van een regelmatige procedure mogelijks wel een zekere vertraging in de uitvoering van de werken met zich kan brengen, maar dat die vertraging, in acht genomen het feit dat de verwerende partij zelf de uitvoering van de werken die een gevaar moeten keren dat zij sinds december 1997 kent slechts plant voor de maand mei 1998, niet van aard is om aan de verzoekende partij het voordeel te weigeren dat voor haar uit een schorsing voortvloeit,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van OVAM om voor de uitvoering van veiligheidswerkzaamheden in de Lievenshoek te Kapellen beroep te doen op de procedure van de onderhandelingen zonder bekendmaking.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

A. VANDENDRIESSCHE.